

بررسی اثر اختلال با مثبت اندیشی و خودباوری در بین دانش آموزان

زهرا کیخایی جهانتیغی

کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش گرایش تعلیم و تربیت، دانشگاه پیام نور، کرمان، ایران

چکیده

در جنبش جدید روانشناسی مثبت‌گرا در سالیان اخیر، رویکرد آسیب شناسانه به سلامتی انسان مورد انتقاد قرار گرفته است؛ برخلاف دیدگاه سنتی که سلامتی را به‌عنوان فقدان بیماری تعریف می‌کند، در دیدگاه‌های جدید فقدان علائم بیماری‌های اختلال نشانه سلامتی نبوده بلکه وجود ویژگی‌های مثبتی مانند سازگاری، شادمانی و اعتمادبه‌نفس نشانه سلامتی هستند و هدف اصلی فرد نیز شکوفا نمودن استعدادهای خود است. هدف از انجام پژوهش، بررسی اثر اختلال با مثبت اندیشی و خودباوری در بین دانش آموزان بود. نمونه شامل ۲۵۰ نفر از دانش آموزان مدرسه زاهدان بودند که به شیوه تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها مقیاس اختلال ریف، مقیاس مثبت اندیشی و خودباوری. از ضرایب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه جهت تحلیل داده‌ها استفاده شد. نتایج به‌دست‌آمده نشان داد که خودباوری، مثبت اندیشی به ترتیب بیشترین میزان واریانس مشترک اختلال (۰/۸۲) را تبیین می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: مثبت اندیشی، خودباوری، دانش آموزان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۷، صفحات ۲۳۳-۲۲۴